

løstlig; men jeg har ingen rigtig Tro paa, at det nytter, og saa faar man jo at se, hvorledes Sagen vil komme til at udvikle sig i Fremtiden. — Jeg har imidlertid en enkelt Bemærkning at gøre i Anledning af Undringsforslag under Nr. 72, som hele Udvalget har været enig om. Dette Forslag om Nedsættelse paa Honorarkontoen af 6,316 Kr. beror ganske sikkert, tror jeg, paa en Misforstaaelse. Man har ment, at dette var en Forhøjelse, men det er det kun rent formelt. Hidtil har Lønningskontoen været delt saaledes, at der har været udført under Navn af „andre Lønninger“ en Sum af saadan en 6,000 Kr. Disse „andre Lønninger“ ere imidlertid i de senere Aar kun brugte som Honorarer i Henhold til Finanslovens Bestemmelser, at hvad man sparer paa en af de fire første Konti, kan man bruge paa een af de andre. Nu har man i Aar ment, at da disse ca. 6,000 Kr. kun blive brugte som Honorarer, og der ikke er Tale om at bruge dem paa anden Maade, og der i det hele taget ikke længere er noget, som kan kaldes „andre Lønninger“, er det urimeligt, ikke at anføre dem sammen med Honorarerne. Det gør mig ondt, at jeg har foretaget denne, som jeg mente, Forbedring af Budgettet; thi ellers havde man næppe fundet paa at stryge denne Sum, den kan ikke undværes. Jeg har tilladt mig i Aar at fende en Skrivelse til Finansudvalget med nærmere Oplysninger fra Chefen om, hvorledes denne Konto er brugt. Man vil se, at den er saa godt som fuldt optagen, der er slet ikke Tale om at spare noget der. Det ærede Medlem fra Aarhus (Pinsel) omtalte nærmere den af Ministeren foreslaaede Understøttelse til Dr. Dyrland og bragte i den Anledning et Spørgsmaal paa Bane om en anden Vidensfabsmænd. Det skal jeg ikke nærmere gaa ind paa; jeg skal for mit Vedkommende, naar vi komme ind paa nærmere at forhandle om forskellige Vidensfabsmænd, ikke have det mindste imod, at ogsaa den af ham omtalte Vidensfabsmænd fik en Understøttelse. Jeg glemte, da jeg havde endt min Omtale af det kongelige Teater, ogsaa at sige nogle Ord om den Plan, der har været fremme, og som blev anbefalet af det ærede Medlem fra Aarhus: at bevilge en Sum af Statskassen til Provinsjuepil. Jeg vil ikke sige andet, end at denne Tanke kan i og for sig være tiltalende, men jeg tror ikke, at den er moden til sin Afgørelse nu. Der maa dog tages mangt og meget under Overvejelse, inden man kan gaa til at forlange af Repræsentationen, at den skal bevilge de dertil nødvendige Penge. For det første maa man nøje overveje, om man

virkelig rent ud vil bevilge disse Penge og ikke ogsaa forlange Tilskud fra de Steder, som ville faa Nytte af dem; for det andet maatte man jo dog nøje overveje, hvilke Personer man kunde give dem til, og om man ikke ved rent tilfældig at give Understøttelse til en enkelt Person, der maatte i og for sig kunde være meget flink, fordi han nu var den, der søgte om det, derigennem vilde ødelægge andre, som nu for Tiden have Skuepilletrupper i Provinserne og kunde være ligesaa dygtige til at gennemføre Sagen som han. Alt saadant maa nødvendigvis tages under Overvejelse, og hvis der fra det høje Tings Side skulde ønskes, at man skulde tage denne Sag virkelig under alvorlig Overvejelse, skal jeg gerne gøre, hvad jeg kan, for at man til en anden Tid, et andet Aar, kunde komme et Skridt videre ad den af det ærede Medlem ønskede Vej; for Djebliffet tror jeg ikke, Tiden er kommen dertil. — Forslaget om Nægtelse af Tilskuddet til Fodjels- og Plejestiftelsen er et gammelt Forslag; det skal jeg ikke omtale. — Man har ikke villet bevilge de foresaaede Procenter til Sælgerne af Papir til Statsjienstens Brug. Ja, der er blevet forlangt meget mere, end jeg havde foreslaaet. Jeg tror, jeg har foreslaaet, hvad der maatte erkendes efter de stete Erfaringer at være rimeligt og billigt, men vil man ikke bevilge det, kan man nok prøve et Aar til. Jeg tror ikke, at vedkommende Forhandlere faa en tilstrækkelig og rimelig Fortjeneste ved de Procenter, som der nu tillægges dem; jeg tror ikke, at det, jeg har foreslaaet, nemlig et Tillæg af 4 pCt., vil være urimeligt. — Jeg kommer da til Forslagene til § 26. Jeg skal intet indvende mod Forslagene 205—6. Jeg tror vel, at det vil vise sig, at vi ikke kunne faa Tegninger af de danske Kirker, som der ønskes afbildede, og disse Tegninger udgivne blot for en Bevilling paa 4 Aar; men man har jo Lov til at se Tiden an; naar de 4 Aar ere gaaede, kan man altid tage Sagen op til fornyet Overvejelse. — Man har ikke villet bevilge en Sum af 400 Kr. som første Del af et 5-aarigt Bidrag til Udarbejdelse af en Realhaandbog vedkommende den firkkelige Bygningskunst i Danmark. Det gør mig ondt, for jeg tror, man vilde gøre megen Nytte her igennem for Administrationen og for alle de Kirkestiendejere, der gerne ønskede at gøre noget for deres Kirker, og som gerne, naar de ville gøre noget, tillige ville have et Materiale, som de nu mangle, hvorefter de kunne gaa. Men, naar man ikke vil bevilge det, og i al Fald vil tage Anstand